

TENTO LIST JE PAHÝL! POMOZTE CVVZ TÍM, ŽE HO PŘEKROUTÍTE!

CVVZ Šumperk | Sobota 17. 11. 2012 | číslo III. | Na svatého Otomara neuvidíš komára!

365 SLOV NÁČELNÍKA!

Nejdřív bych si dovilil trochu rekapitulace. Letošní CVVZ je v pořadí již čtvrtá, které se účastním. A i když je to moje čtvrtá CVVZ, neřekl bych o sobě, že jsem zkušený, ale spíš zkouším, co to se mnou udělá. Na první z nich jsem byl čistě jako účastník. Další jsem již lektoroval jogínské rozcvičky, a na třetí jsem měl cestopisné promítání z Bulharska, jehož součástí byla i beseda, jak se pohybovat v zahraničí cestě na vlastní pěst. Letos mi bohužel, mi na lektorování nezbyl čas. I když bych lektoroval strašně moc rád, nemám na to čas. Protože, přesto že se ostatní náčelníci tváří, jako že jsou strašně výtěžní, chodí tu jen tak. Sice oblečení, ale jen tak. Osobně bych se přimlouval, aby příští CVVZ byla dole bez, a organizátoři by fasovali potíštěné noční košile. I když, jako organizátor CVVZ chodit v prostorách školy naostro by asi nebylo úplně košer ;=}

Příští CVVZ bych zase rád lektoroval. Ale po zkušenostech z organizátorského pohledu bych při lektorování šel víc do hloubky. Přitom mi nejde jen o odbornost. Spíš o to, co bych chtěl předat. Některé věci jsem tehdy bral hodně povrchně. Tentokrát bych se zaměřil víc na to, co jsem pro- jen to, co se můžeme dočíst v cestopisech, ale jaká je moje osobní zkušenost z cesty neznámým prostředím, cizí zemi.

Abych se ještě vrátil k letošní CVVZ, z mého pohledu je výjimečná hned dvakrát. Přirozeně důlem kvůli tomu, že jsem jako organizátor a za druhé, že ji nezajišťuje pouze jedna organizace. Tím, že se na ní podílí několik různých sdružení, je zajištěna větší šíře zkušeností prací s mládeží. Totiž, každé sdružení uplatňuje jiný systém výchovy a tím, že je zde zainteresováno více stran, je zajištěna odborná pestrost.

-JEŽ-

TWEET CENTRE!

Tentokrát se vás ptala naše redaktorka Michala Kalová na otázku „Na jakém vysněném místě byste chtěli vidět příští CVVZ?“:

Mirek Barot

Ve městě, kde jsou krásné památky, ale i pěkná příroda. Toto místo by mělo být kulturně obohacené.

Bobr

V obří sauně.

Charli

Uprostřed lesů.

Veverčák

Mě by se příští CVVZ líbilo v Aquaparku.

Pind'our

Příští CVVZ bych udělal v létě na Máchově jezeře. Jak na vodě, tak i na břehu.

Tefka

Mě by se příští CVVZ líbila ve vesmíru, třeba na Plutu.

Hadička

Příští CVVZ by mělo být v podzemí, například v jeskyních.

NÁPISY Z LÍSTEČKŮ ZE ZAHAJOVACÍHO CEREMONIÁLU!

Člověk je z přírody, i člověk je příroda.
Třeba je umělý jen umělé slovo.
Co kdyby kombinace byla víc než protiklad?

Klid, Šustění nohou, Zklidnění, Radost.

Ticho, Tma, Vuně Trávy, čerstvý vzduch, šepot, kroky šustění

Keř, vuně lesa, spoutanost, dav, utěk, pole, svoboda, budoucnost, naděje, dospívání, monotónnost, přátelství, chlad, nadhled, výhra.

Tma, nejistota kam šlapeš.
Lidé jdoucí s davem.
Výhled.

Dotyk větru,
ticho večera,
spící krajina.

Lidé mlčí až moc,
cestou do práce, doma s rodinou.
Mlčet není luxus.

Viděl jsem pole, paneláky a pochod marodů.
Byl to funus.
Mates

Vzhledem k tomu, že se často pohybuji na místech kde doslova příroda otevírá náruč a která jsou přímo Fascinující, obchůzka pole zakončená na sídlišti ve mně žádné přírodní ozvěny nevyvolala
Rozhodně to byl zajímavý skupinový experiment...

NESMRTELNÝ MEXIČAN, PTÁK ZOBÁK A PRASEČÍ RYPÁK!

Zúčastněte se soutěže s tradičním a oblíbeným prodejcem Mexicanto olé, který letos kromě kola štěstí slibuje i výhry v soutěži s ptákem zobákem a prasečím rypákem.

Cílem je během soboty nasbírat co největší počet různých placek buttonů (je jich přes 30 s ptáky zobáky a prasečími rypáky (viz hru Angry bird) u prodej- ců v bufetu, v čajovně a u Mexičana osobně. První tři sou-

těžící získají: prsten z chirurgické oceli, benzínový zapalovač a sadu korálků na krk, dohromady za několik stovek Kč. Vyhodnocení soutěže bude v sobotu 20:00 u Mexy.

Výtěžek z prodeje buttonů věnuje Mexičan na výstavy a dal- vity Radamoku a SPJF a severní Moravě a v pří- končinách.

Takové výhry vám jinde nezaručí!

- MEX-

QR PRO FB!

Nejnovější fotky, názory, drby a také čísla Pahýlu hledejte na FB profilu CVVZ:

PAHÝL & PAHÝL

LEOPARDÍ ŽENA
TANCUJE ŘECKÉ
TANCE

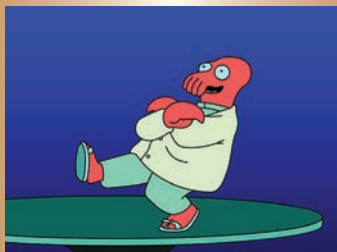
Blanka Macháčková - Bagheera působí na CVVZ jako lektorka řeckých tanců. Zajímalo nás, jak se takové řecké tance liší třeba od tradičních českých a jak vůbec probíhala lekce v Šumperku.

V Čechách jsou známé třeba polka a valčík. Má i Řecko nějaké typické tance?

V Řecku se tančí hlavně 4 tance, dva lidové a dva „umělé“. K těm se pak ještě vrátím. Ty lidové tance se jmenují chiashtikos a sirtos sygkathistos. Chiashtikos se tančuje v uzavřeném kruhu, sirtos sygkathistos v půlkruhu. Mimochodem, sirtos pochází původně z Thrákie (dnes území na trojmezí Řecka, Bulharska a Turecka), muzika je spíš orientální než řecká. Ale kroky jsou vyložene české, připomínají polku.

Takže jestli chápu správně, nejdná se o párové tance, že?

Ne. Třeba ten chiashtikos jsme teď zkoušeli tančit ve třiceti. Tanečníci byli skvělí, musím je veřejně pochválit!

A když bychom se vrátili k těm „umělým“ tancům?

Jedná se o tance, které sice „zlidověly“, ale původně vycházejí z hudby, kterou vytvořil skladatel Theodore Rakisse původně pro film Řek Zorba.

Jaká vypadá situace s řeckými tanci v naší zemi?

Existují tu skupiny, které se řeckým tancem zabývají. Mají ji i tady v Šumperku, hodně silná skupina působí v Krnově. Řecké tance se učí i v Praze. Brněnské taneční studio Ivana Bartůňka organizuje letní tancování pro české návštěvníky v Chorvatsku.

Děkuju za rozhovor.

-ord-

PÁTEČNÍ PODVEČER SE ROZBĚHL JAKO ŠAKAL
PO ŠIRÉ PRÉRII...

Valašský kočovník upřednostňuje na CVVZ drůbež

...a šakalů, či spíše jejich vzdálenějších příbuzných, totiž psů (ale i jiných domácích zvířat) ještě na malou chvíli zůstaneme. Naším průvodcem bude laskavý lektor Vlastík, sám náruživý chovatel a jak sám říká, velký „kočovník“ (narodil se ve Vsetíně, žil v Brně, působí v Mikulášovicích u Šluknova).

Seminář začíná dotazy, co víme o chovatelství - reportér se tady ocitá na vratké půdě a zjišťuje, že z jeho strany toho skutečně není mnoho. Osmiletá zkušenost s chováním psů ořešihů a ještě delší spolupráce na vychovávání dvou gekončků nočních (ještěrek původem z íránské pouště - pozn. aut.) ještě není důvodem, aby se člověk považoval za skutečného chovatele.

Reputaci však zachraňují ostatní zúčastnění. Vlastík potom rozebírá různé aspekty chovatelství. Dozvídáme se něco o chovatelství spolicích v Českém svazu chovatelů, ale také třeba o tom, že některá zvířata jsou chována pro zálibu, jiná pro užitek. A některá - last but not least - třeba pro účast na výstavách: děláme to zkrátka proto, že ta zvířata máme rádi. Člen ČSCH má právo zúčastňovat se všech akcí tohoto typu.

Lektor jistě promine diletantovi, když si na závěr stručného pojednání dovolí spojit začátek a konec delšího souvětí, které na přednášce také zaznělo: „upřednostním CVVZ...tam jsou ti králíci, drůbež, kohouti...“ Zkrátka - ať žije diverzita!

-ord-

MORAVSKEJ KURŤÁK JEZEVEC SI VÁS VŠECHNY LAJKNE!

Někdo má projev klidný, někdo neklidný, někdo tichý, někdo hlasitý, ale Jezevec takový, že vám cvakne čelist a posloucháte, posloucháte a posloucháte. To, o čem povídá, je téma navýsost aktuální, popírané - totiž propagace organizace na Internetu. Ale to, JAK o tom povídá, posluchače strhne.

Ono by se řeklo, že se dá postupovat podle jednoduchého vzorce. Máme sdružení či neziskovku, zaplatíme si nějaké stránky a každý o nás ví. Pokud to nepřinese žádaný výsledek, hodíme odkaz na facebook a máme úspěch zaručen. Situace podle Jezevce, zkušeného harcovníka spojeného s larpovskou organizací Court of Moravia, ovšem zdaleka není tak jednoduchá a pokud nevěnujeme propagaci náležitou péči, spláceme nad výdělkem!

Větší část semináře byla věnována fenoménu dneška, totiž facebooku, „fejso“, „fejšáci“ nebo „fb“ a různým kejklům, jak docílit efektivní propagace pro konkrétní cílovku. Padala slova jako lajknout, postnout, „vyblít na zeď“ (nepohoršujeme se, takový je Jezevcův slovník a k jeho projevu prostě patří a sedí). Je třeba uznat, že někteří, kteří s facebookem tolik nekamarádí, mohli v té záplavě neologismů až trochu tonout. Kdo ale tušil, docela si utřídil

myšlenky, JAK, KOHO a třeba JAK ČASTO oslovovat. I zdánlivá facebookovská džungle respektuje určitou etiketu a uživatel, zvláště pokud chce oslovit velkou komunitu lidí, se často pohybuje na hraně virtuálního útesu.

Jezevec se zaměřil i na jiné sociální sítě jako Google Plus nebo Twitter, které nejsou tak rozšířené, ale slouží často k hlubší diskuzi než rozšířený „pokec“ a sdílení, odehrávající se v modrobílých hlubinách fejso. Přednášku všema deseti doporučuji všem vedoucím, kteří často bezradně usínají u monitoru a neví, jak přitáhnout na svou akci víc lidí. Minimálně si to poslechnout a pak zkusit aplikovat, to za pokus určitě stojí.

-ord-

PŮJČOVNA VYBAVENÍ NA CVVZ SE TRHÁ VE ŠVECH

Organizátoři letošní CVVZ přišli se zcela revoluční nabídkou a v pátek v noci začali půjčovat zúčastněné veřejnosti vybavení ke sportovnímu vyžití. Na počest páteční výhry Tomáše Berdycha nad Nicolaselem Almagrem v pěti setech byl roztržen pytel s balíkem softových pálek, které získaly okamžitě bezkonkurenční oblibu mezi účastníky. Míček na soft tenis nehluká, neskáče, nezlobí. Neváhejte a přijďte do naší půjčovny!

-humruš-

NASLOUCHAT PŘÍRODĚ ANEB NÁVRAT KE KOŘENŮM?

Zahajovací ceremoniál představuje na každé cévčetce okamžik pravdy. První programy jsou za námi, ale stále napjatě očekáváme něco „ofiko“. Ale nejen ofiko, hlavně něco silného, netradičního, monumentálního, co v nás zanechá nesmazatelné dojmy a vryje se trvale do paměti.

S papírem a tužkou v ruce se pětistovka lidí shromáždila venku před budovou školy. Tóny písně Bedřicha Ludvíka Paměť stromů citlivě doprovodily pořadatele na pomyslné pódium u hlavního vchodu. Jindřiška nás požádala o ticho a následně předala slovo dvěma vzácným hostům. Slova se ujali sta-

rosta Šumperka Zdeněk Brož a náš známý ředitel Hynek Pálka. Oba se světili, kde jim bývá v přírodě nejlíp. A Jindřiška - po opětovném ztišení aplausu - přečetla příběh, který evokoval návrat lidí z plechu, uměliny, betonu, nylonu, panelů a horkého dechu asfaltového tepichu zpátky do luk a lesů.

Zazněl zvon a mlčící masa se dala do pohybu po cestách necestách, polem nepolem, blátem neblátem. Rozsvícený Šumperk ležel pod námi, my kráčeli rozbahněnou polní cestou jak jakémusi záhadnému cíli. Podle původních informací to mělo být týpi s dřevěnými kostkami, z nichž si každý vezme jednu a vyzdobí na památku. K týpi ani kostkám jsme však nedošli a cesta se stočila zpět do hrbatiny zdánlivě bezútěšných panelů na semiperiferii města.

V tělocvičně již čekali bubeníci, kteří se pokoušeli roznítit davy - ty se ale dostavily jen v určité míře. Těžko hodnotit celkový průběh rituálu, to ponechme spíš účastnické anketě. Silný dojem a zážitek se mohl vetřít do myslí některých vnímavějších jedinců při mlčenlivé cestě po polích za Šumperkem, nabízí se ale otázka, zda to bude právě ten zážitek, pecka, která vám po letech naskočí, řeknete - li „šumperská cévčetka“. -ord-

MICHAL TRUHLÁŘ - PROŽÍT PŘÍBĚH NA STO ZPŮSOBŮ!

Larp je příběh, ve kterém není nic předem dáno. Snažíte se v něm žít s postavou, kterou hrajete, zpodobňovat ji... Už trampové vyráželi do terénu a „hráli si“ na Divoký západ a Larp je tedy vlastně taková novodobá forma trampingu. Důležitým mezníkem je také vydání Tolkienova Pána Prstenů. Posléze se objevila hra Dračí doupe. V r. 1992 se na jejím základě odehrál historicky první larp naživo.

Larp může hrát prakticky kdokoli a dá se využít také ve vyučování nebo v činnosti oddílu.

Boom zaznamenala tato aktivita poté, co přišel do kin Pán prstenů. Během hry se mohou používat dřevěné zbraně i jiné rekvizity (podle toho jim říkáme Dřevárny, Fanzasy světy apod.). Larp může hrát prakticky kdokoli a dá se využít také ve vyučování nebo v činnosti oddílu. Larp lze hrát kdykoli a kdekoli. Nejdelší larp v ČR se hrál celý rok. Nejhranějším larpovým žánrem jsou Dřevárny v lese. Název je odvozen od materiálu k výrobě zbraní, které se v tomto případě používají. Největší akce v ČR mají až 1300 účastníků. Dřevárny jsou hodně akční, někteří účastníci jedou na larp, aby vyhráli. Lepší ale je, pokud nejde o vítězství, ale o hru samotnou. Dnešních larpů se nezřítka účastní také ženy. Poměr je cca. deset mužů na tři ženy. Světy - námětem jsou knížky, filmy, smyšlené světy (morová rána v Itálii, pustý

ostrov v Karibiku apod.). Počtem hráčů patří světy mezi středně velké formáty, účast bývá 20 - 200 hráčů. Fantasy světy dávají hráčům možnost hrát jakoukoli postavu (posádka Červeného trpaslíka, Šípková Růženka ad. se tak můžou sejít na jednom larpu). V poslední době jsou populární komorní larpy. Jedná se o obecně nejkratší larpy co do doby konání. Rozsah je omezen také místem konání. Zjednodušeně se komorní larp jmenuje komorní, protože se hraje v komoře. Přijdete na místo setkání, dostanete „scénář“ hry a „hrajete si“. Námětem může být prakticky cokoli. V Praze momentálně probíhá cyklus Hraj larp, který trvá cca. 4 hodiny. Pravidelné komorní larpy se konají také v Brně. Dále existují také pospokalyptické larpy, které se odehrávají v polorozbořených domech, bývalých vojenských prostorách apod. Tématem může být doba po výbuchu nebo poté co vědci vynalezli lék na dlouhověkost, lidé se přemnožili a svět je ohrožen katastrofou. Na těchto hrách se v poslední době často využívají simulace, vysílačky a jiné technické přístroje, které simulují výbuchy granátů, zamořenou oblast apod. Larp je ideálním prostředkem pro vyučování dějepisu, zeměpisu (historické postavy, kolonizace Afriky, apod.). Existují také tendence k propojení larpu se světem umění, zážitkovou pedagogikou či teambuildingem. Hru lze totiž vystavět jako zábavu i jako určité sdělení, které si z něj odnesete. Uvědomili jste si někdy, že larp hrajeme prakticky každý den?! Nebo snad nehrajete hodné děti svých rodičů, zaměstnanec poslušné svého šéfa, apod?! Vždyť co je špatného na tom, když si velcí hrají? Pojd'te, pane, budeme si hrát! - NTD -

PŘEZDÍVKY!

MLČKA

Přezdívka vznikla, když jsme jeli s klubem z Prahy. Když jsme se usadili ve vlaku, začalo se hrát a zpívat a já, který neznal tyto písně, jsem byl zticha. Asi po dvou až třech hodinách jsem řekl kamarádce Cvrčkoví, jestli by mi podala pití, a tak vznikla má přezdívka.

BUMBO

Jednou když jsme jeli vlakem do Prahy a já měl obrovskou žízeň, tak jsem stále pil a pro jistotu jsem si ještě na nádraží koupil do zásoby dvě plechovky coly, a tak někoho napadlo, že bych se mohl nazývat Bumbo.

ENTÉČKO

Muj brácha je Tomáš Tunis a mu říkají Téčko a já protože jsem jeho mladší brácha tak jsem Entéčko

ŠMODRCH

Vzniklo to tak že jsem jednou ve skautu vazali takovým speciálním způsobem škotovou spojku a mně se z toho podařilo udělat takový řeckně velmi bizarně těžko matematicky popsatelné uzly

-NTD-

ŠALAMOUN

Předání ceny, kterou je kniha **Respektovat a být respektován**

a roční předplatné časopisu **Bobří stopa** proběhne v 19:00 v sobotuv čajovně. Po předání proběhne časově neohrazená diskuze o úskalích a výsluních hry a případné náměty na modifikace do budoucna. Těšíme se zejména na váš vztěk!

Anybody Out There?

BLACKOUT!

Černá hodinka ohrozila činnost redakce!

Mladí nadšení redaktori Jíra (27), Vojta (26), Vláda (25) a další prožili perné chvílky při boji o světlo, elektřinu a Internet!

Nečekaný, opakovaný blackout vrátil CVVZku aspoň na chvíli do dřevních dob černých hodiněk. Ale Pahýl to neohrozil! Vycházíme a fungujeme dál! BLACKOUT PAHÝL NESPÁLÍ!!!

-ord-

BUFET TVRDĚ PŘITLAČEN KE ZDI! VOCHOMŮRKA ZAVÁLELA!

Určitě jste s radostí zaznamenali otevření bufetu v Meruňkové ulici, který nabízí rozličný sortiment občerstvení a nápojů. K dostání je zde například pohanka na sladko za pětadvacet korun nebo gulášová polévka za třicet korun.

Objevili se však četné stížnosti na finanční nedostupnost těchto pochutin pro méně majetné účastníky akce.

„Dát dvacku za trochu kofoly je opravdu neúnosné!“ řekl jeden znechucený účastník, opouštějící prostor bufetu.

Vzhledem k tomu, že se počet stěžujících začal závažně zvyšovat bylo vedení cvvz nuceno zasáhnout. Za tajné účasti našeho reportéra se uskutečnila schůzka vedení cvvz a vedení bufetu,

a došlo k ostré slovní výměně.

Vedení bufetu odmítlo snížit ceny s odvoláním na stále se zvyšující daň z přidané hodnoty,

Vochomůrka však provedla tvrdý útok a přitlačila bufetaře ke zdi. Pokud jakýmkoliv způsobem nezajistí

dostupnost občerstvení i pro nižší vrstvy, na celé akci skončí!

Vedení bufetu tedy přikročilo k zavedení nové pochutiny pod názvem chleba sociál a to za pouhých osm korun! Toto opatření se setkalo s bouřlivými vlnami nadšení. -SOV-

VŽDY A VŠUDE BEZKONTAKTNĚ!

Chcete vypátrat jak útlý pas má váš spoluhráč? Zajížděte si na bezkontaktní hry do naší tělocvičny. Hned v první hře dostanou všichni příležitost proměřit si parametry sličných účastníků CVVZky. Hráči dostanou do rukou pásky papíru a jejich úkolem je změřit a zaznačit na papír rýsu a jména těch, které přeměřili.

Hned v následující hře se snaží pokud možno do ničeho nenamočit. Brodí se přes řeku po papírech a následně hrají tzv. „Příšlapávanou.“ Tato hra spočívá v kontaktu nohou. Hráči se drží v kroužku za ruce. Jakmile se hráč svojí nohou kontaktuje s nohou spoluhráče, je parták nucen takto označenou nohou kontaktovat dalšího hráče. Postupně si takto předávají signál od jednoho k druhému a zůstávají v „kontaktní“ pozici. Tím dochází k pořádně krkolomným šmordranicím lidských těl. Úsměvný je také úkol: „přesuňte na co nejméně doteků s podlahou celý tým z jedné strany tělocvičny na druhou. Hráči si u něj zatančí, důkladně se ochmatají. „Chytám tě, pojď“, zní obětavé věty účastníků. Atmosféra je tu veskrze přátelská. Zdá se, že kolektiv se zábavnými hrami velmi stmeluje. Máte

pocit, že si dospělí lidé nebudou hrát na Želvičky? Hlu-boce se mýlíte. Budou... a jak rádi!

„Potřebuju dva dobrovolníky“ ozývá se výzva před další hrou. „Toho kluka a támhle... ukazuje pomocný organizátor. „Jsi kluk“, směje se sympatický mladík na dívku po svém boku. Želvička nosí v ústech nebo na

bříše svá vajíčka do bezpečí. Potom si dají Gordický uzul. Zapeklité rozuzlování! Kdo by měl zájem o získání „kartotéky těchto her“, může si zajít na informace, kde mu tato bude poskytnuta v elektronické nebo tištěné podobě.

-NTD-

DÍVKA PAHÝLU!

ANKETA: JAKÝ BYL A MĚL BY BÝT CEREMONIÁL?

„Celkem slušné. Vyjádřila jsem se na kartičce.“

„Mohlo to mít nějakou větší šťavu nebo náboj. Ale nápad s tichem byl dobrý.“

„Jako.. zajímavý nápad, pohádka dobrá. Začátek se trochu vlekl, lidi nedávali moc pozor. Jak mluvil starosta atd... Jinak fajn, zajímavý nápad.“

„Bylo to moc špatný. Měl jsem problém s očekáváním. V Hradci to bylo epický. Toho davu se to dnes až tak nedotklo, což byla velká škoda. Tohle byl spíš takovej pokec, ne moc akce pro dav. Pak cesta byla dobrý nápad, ale skončili jsme mezi baráky, pak žádný povel co dál. Pro mě jako koncový účastníka to nemělo nějaké epické

dojezd. Na konci si pak lidi řekli - no, tak jsme se vrátili a jsme zpátky.“

„Já jsem tady prvně. Nevěděla jsem, co

čekat. Moc se mně to líbilo. Ta píseň. Bylo to takové duchovní, naplňující atmosféra. Byla vidět snaha těch lidí. Za mně se to líbilo, ostatním snad taky. Dobré bylo, jak jsme šli v té tichosti. Dnes je všude hluk, člověk nemá možnost, jak z toho utéct. Hodně velký zážitek.“

„Líbila se mně ta moderátorka. Pěkně mluvila, udělala dobrý dojem. Muzika byla na úvodu taky pěkná. Překvapilo mně i to, že jsme se ztišili. Zaskočila mně délka trasy. Bylo to ale zajímavý.“

„Bylo mně líto, že byl ten zajímavý úvod rušen chraplavým mikrofonem. Očekával jsem pak co dál a byl jsem naštvaný. Jdu zítra do civilizace, jsem zmazaná jak prasce. Nevadilo by mně to, kdybych měl zážitek. Kdyby to mělo cíl, jako u příběhu. Pak někdo snad omdlel. Bylo mně z toho špatně, organizátoři bezradní. Bylo mně to líto, lidi si to neprošli. A to bláto.... Anebo, dobře, ať jsem zmazaná, ale ať to stojí za to. Pak jsme došli, nikdo nic neřekl, teď tady courám..“

„Bylo to docela hustý, docela dost lidí. Dobrý bylo to ticho, dobrá atmosféra.“

„Já sám ani nevím. Já nic nevím.“

„Bolo to dobré, ale ako sme boli na začiatku vzadu, bolo to slabšie. Prechádzka bola dobrá. Viac neviem.“

-ŘČŠ-